

Előfizetési árak:

Egész evre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hora 1.— „

Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
televel.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a város-
házzal szemben.

Hirdetések

Egy hasábos petit-
soronként 5 kr-ával
számítanak.

Öt hónapi késés.

Debreczen, február 5.

(D.)Ha minden tizenkét hónapban öt hónapot késünk, kinevet Bécs meg az ifju csehek; pedig ha valaki, legyen az bárki, a rovásunkra nevet, azt nem lehet haszonképen elkönyvelni. Ha eddig irigykedve nézték haladásunkat, hát érezzék magukat ellenzékünk iránt lekötelezetteknek, ebben a millenniumi esztendőben!

Magyar és horvát lobogókkal diszitetten, ott áll a „Parlament“ nevet viselő mozdony a nyílt pályán. Utána akasztva a vonat, az ország, megrakva közönséggel, málhával, áruval, mindenféle gyors szállítmánnyal, melynek egy része a romlandóságnak is ki van téve. Az ablakokon kihajló közönség nagy többsége türelmetlen, mindeniknek van valami veszteni valója, károsodása, késedelmi veszélye, de a kocsivezetők tehetetlenek, a minden oldalról hangzó kérdésekre nem tudnak egyéb feleletet adni: minthogy a haladás lehetetlen! Föl vannak szedve a sinek! Talán a vonatot kirabolni akaró haramiák szedték föl? Dehogy kérem. Az utasok érdekében szedte föl a mélyen

tisztelt ellenzék... Egy kis előadást akarnak tartani. Méltóztassanak meghallgatni. De hiszen három hónap óta hallgatjuk már! Csak méltóztassanak türelemmel lenni. Majd ha mindnyájan kibeszélték magukat, indulni fogunk.

Körülbelül ez a képe a mai parlamenti erőszakoskodásnak. És ha azok, kik ezt az erőszakoskodást elkövetik, abban a hitben vannak, hogy büneiket ezen a módon leimádkozhatják? nagyon tévednek: mert a türelmet a közönség immár elvesztette s megbotránkozásba kezd átmenni!

Hát ez az a gazdálkodás a nemzet pénzével, vagyonával? És ha az idő is pénz? Ez a gazdálkodás az idővel? Ez az a nagy lelkiismeretesség, melyet az ország várhatna a szélsőbaltól, ha kormányra találna kerülni? Ilyen kérőnek adja oda leányát a szerető apa, aki pénzszerűséggel, időpazarlással akarja megnyerni a bizalmat, s kiállhatlan szószátyárkodással kapacizálni a szülőket: hogy ő lenne csak az igazi vő!

Ez aztán csakugyan jól adja most, a millennium esztendejében, a választások előtt. Kitalálta a módját, hogy kelljen a nemzetet

legalaposabban elriasztani a tola-
kodóktól.

Mert mi más ez, ha nem tola-
kodás? Hazafiság? Nem hagyni
szó nélkül a visszaéléseket? Nem
engedni meg hogy a kormány
propozíciói beható, na meg szak-
avatott bírálat nélkül keresztül
esusszanak? Ostorozni az ostoro-
zni valókat, akár ostorozni valók
legyenek, akár nem? De a vilá-
gért sem hagyni helybe a hely-
behagyni valókat.

Am legyen ez hazafiság! De
vajjon, csak ugy ér ez a hazafi-
ság valamit, ha egy szálíg hozzá-
szól az ellenzéki pártok minden
tagja? Nem lehet a hazáért hall-
gatni, tenni, csak beszélni? Aki
nem beszél, beszédét ki nem nyo-
matja és a választóknak meg nem
küldi: annak a hazafisága nem
numerál? Vajjon nem lehetne el
a haza ezen beszédek nélkül?
Valamennyi szónok ujat mond?
Uj eszmékkal áll elő? Uj szem-
pontokból bírál?

Ha valamennyi szónok ujat
mondana, uj szempontokból bi-
rálna, uj eszmékkal állna elő, hát
abba csakhamar bele bolondulna
a tisztelt Ház. Ez egy olyan
monstruózus veszekedés lenne,
a milyen a megfigyelő osztályok-

TÁRZA.

Azok a levelek.

A Debreczeni Ellenőr eredeti tárczája.

Írta: **Elekcs Sándor.**

Tamás, a mi levélhordozónk, ki a legközszeretben állóbb Tamások egyike, bekocog ma reggel hozzám, átad egy rózsaszínű levélkét, s mosolygó arczezal letelepedik a hozzá legközelebb eső székre.

Várta a hatást.

Nem vagyok olyan filiszteus, a ki hasonló bizalmaskodásokért megapre-
hendálna.

De meg a Tamás részéről volt ennek a nagy érdeklődésnek, minden egyeben-
kívül, egy más rugója is.

Szerződésem volt vele, hogy minden
egyes levélért, ha nem tartalmaz valami
képtelen gorombaságot s nem hitelezőtől
jön; kap egy szivart.

Tamás nem ellenkezett, mikor az
indítványt tettem és én nem ütöttem meg
ezen.

Mindkettőnknek meg volt belőle a
magunk haszna.

Tamás gyakran jutott ahhoz a felesle-
ges élvezethez, hogy füstölve adhatta szét
a további leveleket. Ez közegészségügyi
szempontból nem megvetendő körülmény,
mindazonáltal akadtak közönséges embe-

rek, kik a Tamás fényüzése ellen szót
emeltek.

Jó természete volt, nem zavartatta
magát.

A mi engem illet, leveleimet egy órá-
val mindég előbb kaptam, a mi olyan
magam fajta türelmetlen, szerelmes ember-
nek nagy idő. Igaz, hogy szomszédaim
meg ugyanannyi idővel későbbben. De hát
ez, akárki belátja, nem tartozik reám.

Volt ennek a kölesönös barátságunk
egy másik haszna is.

A levél átadásától a reménybeli hono-
rárium természetben való kiszolgáltatásáig
keletkezett u. is egy hosszabb-rövidebb
ideig tartó üres idő, a mi az én Tamásomra
nézve hasonlatos lehetett a szigorló diák
helyzetéhez.

Ő úgy segített ezen, hogy míg a le-
velet olvastam, lereferálta az érdekesebb
napi eseményeket.

Ezekből tudtam meg, hogy a szolgál-
bíróknál ma nem lehet vizitálni, mivel
nagy mosás van s ilyenkor mint jól ne-
velt házi leány, Zsófi kisasszony is a
konyhán foglalatoskodik. (Hej pedig csak
akkor igazán kedves ő, hátrakötött fejjel,
kipirult arczezal, a nélkül a kiállhatatlan
füző nélkül. Legelőször is úgy láttam s
akkor bolondultam bele.)

Egyszer a szép asszony hírében álló
patikusnéhoz készültem, midőn az én
Tamás barátom előmbe toppan.

— Tekintetes uram, azt látta volna
csak!

— Hümm! — Így soha sem kezdte
még. Gyujtszon rá, Tamás.

— Ha ha ha! ha ha ha!

Elvette a szivart, s a mit még nem
tett, zsebre vágta és kacagott olyan lé-
lekkel, hogy utóbb rászóltam:

— Na...

— Ha ha ha!

— Beszéljen hát, ne röhögjön.

— A Gyuszika urfi.

— Az a nyegle irnok?

— Az.

— Mi van vele?

— A Miczike tekintetes asszony meg-
verte a kutya-korbácesal s kilökte.

— Ugy?

Ez nem vizithez való hangulat —
gondoltam magamban — letettem a ka-
lapomat.

— Ne tessék senkinek mondani.

— Dehogy is mondom.

Olyan szépen kért, mintha ő is a
kutyakorbácestól félt volna.

Magam is megrespektáltam.

Lettek az én szivaromnak más ter-
mészetű következményei is.

Megesett, hogy egy-egy levélért 2
szivart is adtam.

Tamás ilyenkor azt gondolta, hogy a
tekintetes ur bizonyosan olyan valakitől
kapott levelet, a ki kétszer annyit ér, mint
egy másik valaki.

ban szokott lenni. Nos hát erről szó sem lehet. Szó lehet arról, hogy a vezérszónok egy bizonyos eszmét megpendít, bizonyos dolgot megró, bizonyos indítványt tesz, pláne határozati javaslattal lép elő. A másik, harmadik akkor hozzászól, fölkarolja, támogatja, ha tudja bővíti, ha nem tudja, rontja. De ezeknek a szándokoknak csak egy bizonyos számig van értelmük. Azon fölül már üres vízhangok.

A vezérszónok elmondja például hogy: Fölzaladt a nyul a fára! A másik már leírja: hogy szaladt fel? A harmadik indokolja: miért szaladt fel? És ebből ennyi elég. Hanem mikor a harmadik is föláll, a negyedik is, az ötödik is, a tizedik is és nagy feneket kerítve elkezd beszélni arról, hogy a nyul a fára felszaladt; hogy szaladt föl és miért szaladt föl? És ezt hallani tiztől, husztól egymásután, csak azért, hogy beszéljen? És a sineket fölzedni, a vonatot megállítani és követelni a közönségtől, hogy addig meg ne mozduljon, amíg ezeket az ékes beszédeket végig nem hallgatja, hanem várjon, pénzt és időt veszítsen, kárt szenvedjen: ez hazafiság?

Nem hiszem, hogy az efajta hazafiságért valaki rajonghasson, még ha ellenzéki is az illető.

A minoritás még sem akarja elhinni, hogy ő fogy, és hogy a többség nem mesterségesen szaporodik. Mivelhogy a parlamentben a minoritás szónokai saját nemes ambíciójuk és kitűnési vágyuk melegtől neki-neki hevülnek és lelkesednek s szinte érzik, hogy:

lelkesedik most bezzeg a nemzet is! És amint pártjuk politikai klakórságának tapsát hallják, egészen meg vannak elégedve a sikerrel, mert ime: a nemzet tapsol!

Rettentő nagy akusztikai csatlódás! Föltételezni egy valakiről, egy társaságról, vagy egy nemzetéről, hogy azt nem lehet az ásitásig untatni, nem lehet türelmével visszaélni, hanem még akkor is tapsra jár a keze, mikor már a boldogok álmát aludná, ha aludni hagynák, és még akkor is éljenez, mikor türelmét veszítve, abban találná legnagyobb élvezetét: ha a szónok urak száját betömhetné.

Hogy a kormányra nem mondanak jót: azt a nemzet már tudja. Hogy a kormány cselekedeteit soha nem helyeslik: azt is tudja. Hogy olykor, pláne gyakran élnek ráfogásokkal és rágalmakkal, azt is tudja. Hogy ők mindent jobban csinálnának, mint a kormány: azt is tudja. Hogy mikor a kormányt rémségesen gyalázzák, akkor magukat rettentően eldicsérik: azt is tudja, stb. És hogy mindez miért van? Azt meg a legjobban tudja!

Hát vajjon mit nem tud? Mire lehet kíváncsi? Mi érdemi meg ezt az öt hónapi késést, pénz- és idő-feesérlést: mikor a millenium a nyakunkon s annyi teendője van a kormánynak hogy végtelen...

Mi lesz belőlünk, ha minden esztendőben öthónapig hallgatjuk definiálását annak, hogy: „Fölzaladt a nyul a fára?” Ha minden esztendőben öt hónapot kell eltölteni a legdrágább ásitózással,

unatkozással, tétlenséggel, henyéléssel, csak azért, hogy az ellenzéki képviselő mind egy szálig beszélhessen, beszédét kinyomat-hassa és választóinak megküldhesse!!

Tragoedias in nugis agere!
Ez borzasztó!

— **Belföldi hírek.** (Sztrájk egy alispán ellen.) Mosonmegyében Széll Ignác államtitkár mint min. kiküldött vizsgálatot tartott. Ez alkalommal oly incidensnek merültek fel Tóth Imre, Moson vármegye alispánja hivatalos ténykedésére nézve, a melyek folytán a vármegye tisztikara egyhangulag kijelentette, hogy testületileg beadja lemondását, ha az alispán — a ki 25 év óta van ez állásban — csak 24 óráig megmarad hivatalában. Erre Tóth Imre beadta lemondását. — (Miklós Gyula ügye.) A képviselői körökben mozgalom indult meg, melynek célja Miklós Gyula, volt borsodi főispánt rehabilitálni. A modus providenti az volna, hogy becsületbíróság állítatnék össze, mely átvizsgálván az iratokat s kihallgatván az ügy részeseit: az ügy fölül a becsület szempontjából ítéletet mondana. A Miklós Gyula — Szabó József közti pör tárgyalására a miskolci törvényszék a budapesti bíróság delegálását kérte, azért is, mert a miskolci vizsgálóbíró sógora Miklósnak.

— **Külföldi hír.** (Boris herceg áttérése.) Sztolov miniszterelnök a szobránjében manifesztumot olvasott fel, mely kiemeli azokat a nehézségeket, melyek Boris herceg áttérésénél felmerülnek. Az áttérés február hó 2—14-én mégis meg fog történni. A manifesztumot nagy lelkesedéssel fogadták. Mária Lujza hercegnő, a fejedelem neje a legközelebbi napokban elhagyja Szófiát s elmegy Dél-Franciaországba, mivel nem akar jelen lenni Boris herceg áttérésének ezeregyedikénél. Más forrásból eredő hír szerint, a fejedelmő elhatározta, hogy ha férjét tényleg egyházi átokkal sujtják, ő kolostorba fog vonulni.

És ezt megtudták mindazok, a kiknél Tamásnak még aznap utja volt.

Ezek közé tartoztak a szolgálók is, a tulsó városszélen.

En akkor olyan vőlegény számba menő gavallér voltam náluk, a kit minden lépésért megszámloltatnak.

Megesett aztán, hogy egy szép délután, meglehetősen barátságosan arccal fogadott a menyasszonyom.

— Maga rossz ember.

— Elismerem, jobbakat magam is láttam.

— Kérem, ma nem fogunk tréfálni.

— Ugy boesánat, talán holnap jövök.

— Maga bozasztó ember.

— Most hallok először.

— Csodálkozom rajta.

— En is.

— Ne csodálkozzék, ez igaz!

— Hát nem csodálkozom.

— Istenem!... János, igaz?

— Micsoda?

— Hogy többször kap levelet.

— Persze, hogy igaz.

— Tudtam!

— Mit tudott?

— Azt, hogy maga nem szeret engem, hanem egy más valakit, a kitől azokat a leveleket kapja.

— Vagy ugy!?

— Igaz ez?

— Dehogyan igaz.

Elég az hozzá, kibékültünk azzal az erősen kikötött feltétellel, hogy átszolgáltatom a leveleket.

Szívesen.

Volt nekem egy igen-igen kedves kis lány tanítványom, a ki születésétől siket s ezzel együtt persze néma is volt. A kis Erzsikét — így hívták — tanítottam három éven át írni, olvasni és fonetikával beszélni. (A hangoknak, a beszélő ajkairól való leolvasása.) Ő írta azokat a kedves leveleket, elmondva kedves egyszerűséggel, hogy miket tanult eljövetelem óta, s még miket akar elsajátítani ezután.

Mikor másnap a menyasszonyomhoz mentem, a kis lugas helyett a kertajtóig jött elibem s kétszer esőkölt meg, amit azelőtt soha sem tett.

Visszaadta a leveleimet s megvallotta, hogy szerelmes a kis Erzsikébe. Attól kezdve jobban várta leveleit, mint magam. Mindennap megkérdezte szorgalmasan Tamástól kapott-e szivart?

— Kettőt, hármát egy nap.

Egyszer aztán megint elé fogott az én Zsófikám a levelekért.

— Hol az a sok levél?

— Megint levél? Miféle levél?

— A miket Erzsike küldött.

Előbb csak bűnültem, utóbb azonban pokoli világosság támadt körülöm.

Tamást azzal büntettem meg a multkorú árulkodásáért, hogy attól kezdve,

megfordított rendszerrel, akkor adtam neki szivart, mikor a hitelező levelét hozta.

Kétségbe voltam esve. Mi lesz velem, ha azt a tenger sok diákkori számlát elő kell mutatnom?

Végre határoztam. Vagy — vagy...

— Erzsike nem irt azóta.

— Hát a Tamás szivarai?

— Ja, az más.

— De nem más, én látni akarom.

— Unalmas lesz.

— Mindegy.

— Tessék.

— Számlák.

— Sokak. Lássá, mincké kíváncsiskodik?

— De hát miért nem fizeti ki?

— Mert peches ember vagyok, az osztálysorsjátékon nem nyertem, a jószívnek csak két hó mulva lesz huzása, a fizetésem nem futja.

— Tudja mit, megmondom a papának fizesse ki.

— Ó! (Jaj nekem!)

Elváltunk.

Ugy bucsuztam, mint a ki nem szárdékszik többet visszatérni.

Tamás nem kapott többet szivart — lemondott.

Két hónap mulva meg volt az esküvőnk. Akkor adta vissza apósom a számláimat

Saldit.

Országgyűlés.

Budapest, február 4.

A közegészségügy fontos kérdése foglalkoztatta a mai ülések letelejét is.

Perczel Dezső belügyminiszter a vita minden mozzanatára megadta a szükséges felvilágosításokat. Mindenekelőtt tájékoztatta a Házat az egészségügyi kodifikációs munkálatokról. Reméli, abban a helyzetben lesz, hogy már az őszi ülésszak alatt beterjesztheti a betegápolási költségekről, az olcsó munkálakásokról és a gyógyszerárakról szóló javaslatokat. Az utóbbira nézve azonban előrebocsátotta, hogy a gyógyszerárak szabadversenyét nem iktatja javaslatába. Nem, egyszerűen azért, mert a köteles ellenőrzést jelenlegi közigazgatásunk mellett lehetetlen gyakorolni.

A Ház általános helyesléssel vette tudomásul e jelentéseket, ugyszintén azokat a felvilágosításokat is, a melyekkel a fölhozott egyes kérdésekre felelt.

Illyés Bálint az elmebetegségekről szólott és felszólalásával kapcsolatban Perczel Dezső fölemlítette azokat az intézkedéseket, a melyeket már megtett s a melyek most vannak folyamatban. Mindez bizonyítja, hogy a kormány szívében viseli e humanus feladatot.

A lelenezügnél Pulszky Ágost beszélt, míg a közbiztonsági tételnél Szacsavay Sándor kelt ki a csendőrök pártpolitikai kihasználása ellen s ebben a gyanúsításban osztozott vele Pázmándy Dénes is, a ki elég brutálisan a csendőrségi visszaéléseket az országos képtár igazgatójának szerencsétlen helyzetével is illusztrálni akarta. Hogy az ilyesmi mennyire humanus, hiszen arra Pázmándy ur hamarjában talán nem is gondolt. De az a szálló ige mégis csak eszébe juthatott volna, hogy — mindnyájunkat érhet baleset.

Holló Lajos és Ugron Gábor szintén a csendőri tulkapások ellen szólottak. Ugronnak ezenkívül még az a panasza is volt, hogy az ismert néppárti kiáltványokat ugyan miért kobozzák el? Persze, hogy persze!

Perczel Dezső belügyminiszter elismeréssel adózván a fővárosi rendőrség és a csendőrség sikeres működéséért, visszautasította azt a divatos ellenzéki vádat, hogy e kormányzat a csendőrséget pártpolitikai célokra használja föl. A rekriminált giráltyi esetben elrendelte a vizsgálatot; ha van megtorolni való, meg fogja torolni. De ez a behizonyítatlan vád még nem ad jogosultságot azokra a feltevésekre, a mikből az ellenzék kritikája kiindul. Együttal értékük szerint honorálta a felhozott kérdések mindenikét s tájékoztató felvilágosításával általános helyeslést keltett.

Visontai Soma a kiutasított szociálistákat vette védelmébe, a mivel azután teljesen kiérdemelte azt a szelid oktatást, a miben őt Horváth Gyula egyhangu tetszés és helyeslés mellett részesítette. E kis inkrimináció folytán Visontai ügye olyan rosszul állt, hogy Ugron Gábornak kellett mellette plaidoyert mondania. A mint azonban Visontainak, akként Ugron Gábor fogadatlan prókátorságára is megfelelt Horváth Gyula.

A vitát holnap d. e. 10 órakor folytatják.

Pulszky képvisárlásai.

Pulszky Károly szerencsétlenségét növeli az a körülmény, hogy betegsége megakadályozza őt a képvisárlások ezéjából rábizott több százezer forintnyi összeg részletes elszámolásában.

Tudvalevő dolog, hogy a kormány millenniumi alkotásainak sorozatában első helyet foglalt el az Országos szépművészeti muzeum létesítése, a melyre a ter-

vezetet Pulszky Károly készítette, s így a végrehajtást is rábizták.

A terv szerint oly általános szépművészeti muzeum fog létesíteni, a melyben egyesíteni fog a Pulszky Károly ez idő szerinti igazgatása alatt álló „országos képtár“ és „történelmi képesarnok“, valamint a nemzeti muzeum képtára. Mindhárom gyűjtemény azonban hiányos lévén, Pulszky meghívást és pénzt kapott a kormánytól régi képek, szobrok és rajzok vásárlására.

A megbízás folytán Pulszky Károly két éven át majdnem mindig utazott a külföldön s különösen Olaszországban. 1894-ben 265,000 forintot s 1895-ben 114,000 forintot, összesen tehát háromszázhetvenkilenceezer forintot kapott képművészeti tárgyak vásárlására.

Midőn a vásárlások átvételére került a sor, a közoktatásügyi minisztérium részletes elszámolást követelt; a dolog természete azonban Olaszországból hozott képeknél ezt majdnem lehetlenné teszi. Olaszországból ugyanis törvényes tilalom folytán képeket s szobrokat nem szabad külföldre szállítani; tehát ugy a megvételnél, mint a kiszállításnál gyakran oly eszközökkel kell dolgozni a külföldi amatőröknek és képtárnokoknak, a melyekről hivatalos irást egyetlen olasz sem állíthat ki, ha a saját hazája törvényei által magát megfogadni nem akarja.

Ennélfogva a Pulszky képvisárlásai egy részénél a hivatalos akták mellett a személyes bizalomnak is szerepelnie kellett. Hogy ebben a tekintetben is teljes legyen az ellenőrzés, Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter nem akarta rövid uton átvenni a vásárolt műtárgyakat, hanem valamely bizottság által kívánta azt eszközöltetni, nem azért, mintha a vásárlások korrektsége iránt a legkisebb gyanu is fölmerült volna, hanem csupán a hivatalos formák betartása érdekében. A miniszter első sorban az „Országos muzeum- és könyvtár bizottság“-ra gondolt az átvételnél, s ezt föl is említette a bizottság titkára, Porzolt Kálmán előtt, mivel azonban e bizottság nem annyira a létező gyűjtemények ellenőrzésére és felügyeletére, mint inkább gyarapítására és újak létesítésére alakult, arra határozta el magát a miniszter, hogy képviselőkből és szakértőkből alakít egy kis bizottságot. Ez aztán át is vette a vásárolt tárgyakat s ellenőrizte az elszámolást. Tartozunk konstatálni, hogy a bizottság — a tagok kijelentései szerint — semmiféle inkorrektséget nem talált, csak azt kifogásolta, hogy némely számlán több tárgy csoportosan volt fölemlítve. Ennélfogva véglegesen, hivatalosan az ellenőrzés még ma sem ért véget az egész 379.000 frtnyi vásárlásokról.

Megzavart lelki állapotát egyébként jellemzik a következők:

A nyáron egy társaságban, a hol Gajári Ödön, Papp Géza, Horváth Gyula képviselők is jelen voltak: nagy fontoskodva jelentette ki, hogy a millennium alkalmára roppant előkészületeket tesz.

— Már megrendeltem a szakácsomat is Párisban. A legjelesebb szakács, a ki fejedelmi ebédeket és vacsorákat fog főzni. Kap háromszáz frankot havonkint.

A társaság tagjai összenéztek és egyikük kérdezte:

— És mire való neked az a párisi szakács?

— Mire? Hát meghívom a millenniumi ünnepekre a külföld legheiresebb tudósait, mecenásait, a kik az én vendégeim lesznek. Olyan lakomákat rendezek, a milyeneket Lucullus óta nem látott az emberiség.

A társaságra kinosan hatott ez a beszéd, mert Pulszky a legkomolyabban állította mindezt. És a jelen voltak ekkor is hallgatagon elismerték, hogy szerencsétlen társuk elméje már meghibbant.

A mióta hazajött, különösen a karácson utáni hetekben Budapesten is pazar módon költekezett. Számozatlan bérkocsit tartott, mely reggeltől estig ott várt az akadémia palotája előtt. Gyakran megesett, hogy Pulszky egész napki sem mozdult a lakásából, ám azért a bérkocsi ott állt.

A képvisárlások miatt sokat nyugtalankodtak a hozzá közel állók. Barátai is mind erélyesebben felszólították, hogy készítse el a megvett művek jegyzékét és állítsa össze a kiadott költségek summáját. De mindig kitérő feleletet adott.

— Kinek számoljak be? — kérdezte fitymálva, hisz egész Magyarországon csupán én értek a művészethez. Ugy hát voltaképp saját magamnak kell csak beszámolnom. En pedig azt mondom, hogy minden rendben van!

Horváth Gyula ismételve fölkereste és a lelkére beszélt, hogy a minisztérium, de a közvélemény előtt is igazolja magát, mert mind sürűbben támadnak a pletykák, hogy nincs rendben a szénája. De mind e sürgetésekre csak egy válasza volt:

— A képek, a melyeket vettem, fényesen beszélnek magukért.

Horváth Gyula aztán egy munkatársát is elküldte, a kinek segitnie kellett volna, hogy a vásárolt képek, szobrok, metszetek tárgymutatóját elkészítse. De Pulszky semmit sem akart dolgozni vele, hanem hosszú műtörténelmi fejtegetésekbe kezdett és szónoki állásban előadást tartott neki a képirás fejlődéséről.

A tarokkparti, vagy az elcserélt czipők.

— Budapesti pletyka.

Ha ajánlani akarnám ezt a históriát valakinek, igazán zavarba jönnék, hogy az ügyetlen asszonykák, vagy a tarokkozó férjek figyelmébe ajánljam-e melegen?

Minthogy pedig senkinek sem ajánlom, elmondom ugy, a hogy a fővárosi „on dit“ suttogja. A kinek nem inge, ne vegye magára, hanem okulni — okulhat belőle mindenki.

... X. ur előkelő alakja a belvárosnak. Pénze van bőven, s mindamellert igen szolid szenvedélynek hódol, a tarokknak. A történet azonban a mellett szól, hogy a coeur dame helyett jobb lett volna a feleségével többet törődni.

A felesége az egy igen csinos asszonyka, a ki viszont szenvedélyesen rajong a zenéért.

Egyik este az asszonyka így szól az ó uracsájához:

— Édesem! Ma este az operába megyek. Remélem elkísér?

— Lehetetlen, ezicám! mert ma este tarokkpartink van, s azt el nem mulaszthatom.

— Hát elmegy később.

— Nem lehet angyalom, mert a parti hat órákor kezdődik.

— De csak nem akarja, hogy magam menjek az operába?

— Abban nem látok semmi különöst, hanem ha neked okvetlenül kíséret kell, majd szólok B. barátunknak. Ó oly kedves ember, s azt hiszem, a kedvodért fölládozza egy szabad estjét.

Az asszonyka duzzogott, hanem a stróhmannt elfogadta. A hintó pontban 7 órakor megállt az opera előtt, odabenn eljátszottak 5 felvonást, aztán... a függöny legördült.

... X. ur ez este két kontrát nyert és egyszer fényes huszonegy fogást csinált. A legjobb kedvben ment haza 11 óra után, de az asszonykát nem akarta zavarni, s különben is sietett a lefekvéssel, mert másnap reggel el kellett utaznia.

(Zárjel között szólva, a fényesen berendezett lakásban két — külön hálószoba volt.)

X. ur másnap 7 órakor már talpon volt s öltözködni kezdett. Épen cipőjét akarta felhuzni, mikor megütődve veszi észre, hogy a cipők cipők ugyan, de nem az ő cipői. S a mit roppant különösnek talált, ezek az idegen cipők — férficzipők voltak, holott háztartásában rajta kívül nem lett volna szabad más férfinak is szerepelni.

X. urat csupán egy dolog képes kihozni a flegmájából, ha a pagát ultimóját megkontrázzák s ő szórakozottságból előbb adja ki, mint kellene és muszájja.

Nem kell hát csodálkozni, ha X. ur e cipő-metamorfózison nem úgy háborodott föl, mint Othello a Jágó zsebkendőjén.

A gyanu azonban megfogta s az elutazásról rögtön lemondott. A cipőket fölpróbálta, szorították egy kicsit a lábát, hanem azért fölmentek.

S ő, a ki sohasem járt uraságoktól levett ruhákban, most kénytelen volt bevallani, hogy a cipők, a mikben az egyik miniszterium felé igyekezett, nem az övé.

A miniszteriumba egyenesen B. barátját kereste föl.

A két jó barát roppant megörült egymásnak s aztán leültek.

X. ur a beszélgetés tartama alatt alkalmat vett magának, barátja lábait felülvizsgálni. Néhány perc múlva X. ur fölemelkedett s a következő szívélyes ajánlatot tette B. urnak:

— Hanem mielőtt tovább folytatnók a diskurzust, nem lenné szívés beoegyezni, hogy a — cipőinket kicseréljük? ...

Ide írhatnám, hogy a dolognak, mint értesülünk, válóper lesz a folytatása.

De erről nem értesültünk, hát nem is jegyzem meg. Annyi azonban tény, hogy az ügyetlen szobalány még akkor nap — helynéküli lett s humánus kötelességünknek tartjuk pletykánkat a költő szavaival befejezni:

„Pénzt, paripát, — feleséget,
Sohase bizz másra! ...“

Don Mergó.

NAPI HIREK.

Városi közgyűlés.

Meghívás a folyó 1896. évi február hó 7-dik napján pénteken délelőtt 9 órakor a városháza nagy tanácstermében tartandó *rendkívüli* bizottsági közgyűlésre. Tárnyak: 1. A közös hadseregbeli *lovassági laktanya* létesítéséhez szükséges földterület megszerzésének szavazat utján eldöntése. 2. Tanácsi előterjesztés: a magyar nemzet ezredéves fennállásának emlékére Budapesten rendezett *Országos kiállítás* és *Országos ünnepélyen* a város általi részvétellel együtt járó kiadások megállapítása iránt. 3. Ugyanaz: a városi dal-együttesek a fenti alkalommal tartandó országos dalár ünnepélyeni részvételhez céljából szükséges segély iránti kérelmére. 4. Ugyanaz: a városi egységes borfogyasztási illeték szedhetésére készített szabályrendeletre. 5. Ugyanaz: némely szakbizottságok kiegészítése iránt. Debreczen, 1896. év február 4-én. Gróf Dégenfeld József, főispán.

— **A debreczeni hölgyek ezredéves zászlója** ügyében a szűkebb körű bizottság tegnap d. u. Váradi Szabó Jánosné urnó lakásán ülést tartott, a melyen jelen voltak: Dégenfeld Anna és Mária urnók, Jó Istvánné, Eötvös K. Lajosné, gróf Dégenfeld József, Márk Endre, Stahl Géza, Donogán István és Konez Akos. — A zászló kivételére több rendbeli ajánlat érkezett a bizottság elé, melyek közül Márk Endre

indítványára a Zelinger Ede, helybeli festő terveit és rajzát fogadták el. A Zelinger terve szerint a zászló hossza 170 centiméter. Szélessége pedig egy méter lesz rajzzal együtt. A zászló fecskéfarkszerű bevágást kap. A lobogó mindkét oldalát tiszta magyar stílusú díszítmények veszik körül, melyek aranyból himeztetnek. Egyik oldalon Debreczen város címere áll, a másik oldalra pedig ez a felirat jön: „Isten áldd meg a magyart!“ A zászló teljes kiállítását, relief és lapos himzéssel vegyesen, Zelingerre bízták. A tervet különben Thaly Kálmán, a hírneves régiségbuvár és heraldikus, városunk országos képviselője is látta és teljes megelégedését fejezte ki fölötte. — A zászlón egyelőre nem lesz szalag, amennyiben a bandériális zászlóknál ez szokás. Később azonban akaszthatnak rá szalagot is a zászló készítésének alkalmát és az ajándékozó női közönség nevével előtűntető felirással. — A szelvény-jegyek is már kikerültek a nyomdából s azok szétosztását a nagy bizottság 30 nő tagja megkezdte. A buzgó, lelkes hölgyek bizonyosan minden kínálkozó alkalmat megragadnak, hogy az összes jegyeket minél előbb eladhassák.

— **Bobory György temetése.** Nagy részvét mellett kísérték síri nyugalomra tegnap délután Bobory György nyugalmazott honvéd huszár ezredes. A temetésre egy eskadron közös hadseregbeli és egy eskadron honvédhuszár vonult ki Biró honvédhuszár ezredes vezetésével. A honvédhuszár és gyalogsági tisztikar Jekelfalussy ezredes dandár és Görgey Vince ezredparancsnokkal élén vett részt a temetésen, míg a közöshadseregbeli tisztikart Suvich ezredes, Helm és lovag Wurm Emil alezredesek vezették. Résztvett a temetésen Fadlallah-el-Hadad Mihály alezredes mentelep parancsnok is. Társadalmunk kitünőségei közül ott láttuk gróf Dégenfeld József főispánt, Simonffy Imre polgármestert, Kölesy Sándor táblabíró, Márk Endrét, Medve Kálmánt, Steinfeld Mihályt, Hajdu Gyulát, Szögyény Jánost stb. A ravatalra koszorúkat helyeztek a családtagokon kívül a 2-ik honvédhuszárezred parancsnoksága, gróf Teleky Sándor és családja, Horthy István, Gräeffl Jenő és családja, Huzly Louise, a debreczeni lovaregylet stb. A gyászmenet a katonazenekar gyászindulójával a közönség sorfala között a szent-anna-utcai temetőbe. A gyászszertartást dr. Wolaffka Nándor püspök végezte fényes papi segédlettel.

— **Hajdúvármegye és Debreczen mezőgazdasága,** e főfoglalkozás jelentőségéhez mérten lesz bemutatva az ezredéves kiállításán. — Debreczen mezőgazdaságának kiállítását a városi közgyűlés áldozatkészsége tette főként lehetővé, s Szűcs Mihály igazgató tanár és közigazgatási előadó buzgalma. A tanyai és pásztoréletet esinos színes képek tüntetik fel; az őstermelés eredményét és viszonyait, a mezőgazdaság térfoglalását grafikai táblák, térképek ösmertetik. Továbbá egyes gazdaságoktól, kis- és középbirtokosoktól beszerzett, helyesebben mondva, beszerzendő szemes-, csöves- és szűles termények képezik mezőgazdasági kiállításunk anyagát. Amennyiben ilyen terményeket a debreczeni gazdák még nem küldöttek be, — felkérjük őket, hogy cselekedjék meg ezt a csekély hozzájárulást saját és városi érdekéből. A nagyobb szemükből 5—6, a kisebb szemükből 3 literes esomókra van szükség. A széna poczka pedig 40 köb centiméteres kötegben legyen esomagolva. Ezeket a kiállítási tárgyakat elfogadja vagy a gazdasági tanintézet vagy a Komáromi háznál levő kiállítási iroda. Ez ügyben különben közelebb gyűlést hívtak össze. Allattenyésztésünk is szépen lesz képviselve; úgy a város mint a gazdaközönség részt vesz az állatkiállításokon. Hajdúvármegye mezőgazdasági állapotát szintén grafikai táblák, térképek, a megye területén szokásos szemes-, csöves- és szűlestermények, széna mustrák tüntetik fel. Érdekes lesz a termő talajt feltűntető gyűjtemény, egy méter hosszú üvegben-

gerekben. Lesznek ilyenek Debreczen talajviszonyairól is. Mezőgazdasági ipart Nánásról a szalmakalapfonás, Dorogról az olaj képviseli. Az állatkiállításokra számos gazda tett bejelentést. Különösen szép és érdekesnek ígérkezik a gazd. tanintézet gyűjteményes kiállítása a tanügyi csoportban. A hazánkban ösmert állati főtakarmányokat 160 mintában, a Debreczen környékén előforduló nevezetesebb pázsit füveket festett és szárított példányokban, a Debreczen vidékén gyakoribb növény betegségeket, és a növénytermelési kísérletek sikereit mutatja be. Valamint a tanintézet múltját és jelenét feltűntető grafikai táblákat, statisztikai kimutatásokat és fényképeket is állít ki. A földmives iskola a pallagi mintagazdasággal fog kitűnni. Természetesen, hogy részt vesz valamennyi állatkiállításán is. Mindeme gyűjteményeket előzetesen bemutatják idehaza is a debreczeni közönségnek. A Hortobágyról és a debreczeni tanyai életről husz olajfestésű kép készül lovag Chylinszky György fényképész műtermében, amelyeket Rajzó Miklós fest. E képek egyenként kerettel együtt 90 czm. hosszú és 70 czm. magasak. A képek ezímei:

1. Sik a pusztán, sem halma sora erdeje. 2. A hortobágyi csárda. 3. Állatkórodák. 4. Ohati kan nyáj. 5. Birkanyáj. 6. Juhnyáj. 7. Hüse gulyás tanája. 8. Pásztor tanya a vasalóval. 9. Fülöp gulyája. 10. Itatás a 4 gémű kútnál. 11. Rentyhe ménes. 12. Czifra ménes. 13. A Hortobágy parti kan nyáj. 14. A város ötös fogata. 15. Mén a város méneséből. 16. A törzsgulya tehenei. 17. A bika gulya. 18. Kos nyáj. 19. Debreczeni tanya. 20. Debreczeni tanya.

— **A millenniumi istentiszteletok és diszközgyűlések.** Régebben közöltük Perczel Dezső belügyminiszternek valamennyi törvényhatóságokhoz intézett ama leírását, amelyben az iránt tesz intézkedéseket, hogy a millennium évében a nyár folyamán az ország minden városában és helységében egy közös napon Magyarország ezeréves fennállásának öröme háláadó istentisztelet tartassék. Most e rendeletre való hivatkozással arról értesíti a miniszter a törvényhatóságokat és közöttük Debreczen város és Hajdúvármegye törvényhatóságát is, hogy a háláadó istentiszteletek mindenütt május 10-dikén tartassanak meg. Egyben figyelmezteti a miniszter a törvényhatóságokat, hogy a diszközgyűléseket május hónap bármely napjaira tehetik, tizedike kivételével, hogy a közgyűlések által a közönség valahogy ne vonassék el az istentiszteletben való részvételtől. A városi tanács tegnap hozott javaslataival már tekintettel volt ezen miniszteri leirat intézkedéseire.

— **Az öngyilkos tankerületi főigazgató.** Ma délután átadják az anyaföldnek Békési Gyula kir. tanácsos tankerületi főigazgató kihűlt szívét, mely nem tudta elviselni az igazságszolgáltatás fölmentő végzésének indokolását, melyben Békési Gyula lesújtó diszkvalifikálást látott magára nézve, és nem érzett többé azután lelkében elég férfias bátorságot szembeállani a világ itéletével, megállani az ő felettes hatósága: a miniszter előtt. Pedig, ha a halottak is látni és hallani tudnának, tapasztalhatnák, hogy mégis sok jó embernél van neki, akik részvétellel veszik körül koporsóját és szeretettel kísérik utolsó útján. — Ravatalára számos koszoru érkezett. — Gyászba borult özvegye maga kötött élővirágból csokrot szívére. Koszorúkat küldtek: A debreczeni főreáliskola tanári kara. A debreczeni reáliskola tanuló ifjúsága Kuthy Béla. Szeretett sógorának — Cziffer Nándor. A jó testvérnek és nagybátyának — Kovács család. Gyula bácsinak — Ilona, Gizella. A n.-kálói reáliskola tanári kara. A szentesi-, kisújszállási-, keregyesi gimnáziumok tanárai, a

kisújszállási-
rezeeni
ezeni
Samu
A gyá
507—8
illetve
melyly
kapess
szó kö
nem lá
kir. tá
jén, sz
jelent
műterm
hat d
kéress
készít
is aba
kezdőd
közöns
József

senye.
diszter
7-én, p
melyne
L. 8 m
heged
Márton
András
Várady
ban“ c
Békéss
elbádj
gordonk
Sándor
Allegro
heged
Komáro
Massen
Zongor
Wein
Változ
Két zo
és dr.
szamár
marad
20 per
fél 7 ó

Albert
társát,
lom tör
Paula,
alig h
szülői
mely h
éghajl
hasztal
közleg
— meg
kor ter
Adolf
Immán
gyász
hullott
gyász
ves, m
Az elh
A csal
Dr.
Ferenc
neje m
Jenny,
Rózsa
István
fájdalon
Kardos
hitves,
testvér
házass
dés ut
boldog
sz. ház
órakor
örök n
Szeged

vezetes
is, mel
lakásár
asszony

kisújszállási főgimnázium ifjusága, a debreczeni ev. ref. főgimnázium, a debreczeni r. kath. gimnázium, dr. Kardos Samu „a becsület halottjának” stb. A gyászoló család a kir. törvényszék 507—896. b. sz. a. hozott határozatának, illetve indokolásának azon része ellen, melylyel a Németi Károly halálesetével kapcsolatos és Békési Gyulát terhelni látzó körülményeket kellően megegyeztetve nem látta, felelősséggel szándékozik élni a kir. táblához. Békési Gyula e hónap elsején, szombaton leánya kíséretében megjelent lovag Chylinszky György fényképiro műtermében, magát lefényképezette és hat darab képet rendelt meg, azzal a kéréssel, hogy azokat *minél hamarabb készítsék el*. Vajjon nem gondolt már akkor is abalálra? A temetés lapunk zártakor kezdődik. A halottas ház felé roppant közönség ösztönlik. A temetésen Dicsőfi József ev. ref. lelkész mond imát.

A zenekedvelők második hangversenye. A debreczeni zenekedvelők köre a Zene és dísztermében folyó 1896. évi február hó 7-én, pénteken tartja második hangversenyét, melynek műsora a következő: 1. Beethoven L. 8 mü. Serenade. Vonós hármassal. Előadják: hegedűn Friedman József, mélyhegedűn Márton Imre és gordonkán dr. Forrai András urak. 2. Ábrányi K. Melodráma, dr. Várady Antal „Rákóczy Ferencz Rodostóban” című költeményére. Szavalja: Balogh Békessy Rózsa urnó. — a zenekíséretet előadják: czimbalmon Asbóth Vilma k. a., gordonkán Kövy Lajos ur., zongorán Szilágyi Sándor ur. 3. Goldmark K. 11 mü. Suite I. Allegro II. Andante sostenuto. Előadják: hegedűn Friedman József, zongorán dr. Komáromy Sándor urak. 4. Ma cagni P., Massenet J., Tarnay A. Dalok magán énekekre. Zongora kíséret mellett előadják: Ábrányiné Wein Margit urnó. 5. Saint-Saëns 35 mü. Váltakoztat Beethoven egyik dallama felett. Két zongorán előadják: Pavelko Jolán k. a. és dr. Komáromy Sándor ur. A műsor egyes számainak előadása alatt az ajtók zárva maradnak. A műsor 3 és 4-ik száma között 20 percznyi szünet tartatik. Kezdeté este fél 7 órakor pontban.

Megrendítő csapás érte dr. Kardos Albert főreáliskolai tanárt, lapunk munkatársát, az ismert pedagógiai író és irodalomtörténészt. Viruló szép hitvese: Szobotka Paula, hat évi boldog házasság után, ifjan, alig huszonöt éves korában, Szegeden a szülői házában kiszenvedett. Betegsége ellen, mely hülésből származott, dél-Tirol enyhe éghajlata alatt keresett gyógyulást, de hasztalan, mert néhány nap előtt, érezve közelgő végét, viszszaért a szülői házhoz — meghalni. Tegnap délután három órakor temették el Szegeden, atyja: Szobotka Adolf lakásáról. A koporsó fölött: Löw Immanuel dr. főrabbi mondott megindító gyászbeszédet. Bár barátságátalan idő volt, hullott a hó, nagy közönség jelent meg a gyászházban a korán elhunyt, rokonszenves, műveit lelkü nő végtisztességtételén. Az elhunyt után két kis árva fiu marad. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Dr. Kardos Albert mint férj, Lajos és Ferencz mint gyermekek, Szobotka Adolf és neje mint szülők, Henrik és neje Seifensieder Jenny, Ilka és férje Szenes Ferencz, Imre, Rózsa és férje Láncai Adolf, Malvin, Jenő és István mint testvérek, sógornő és sógorok fájdalomtól lesújtott szívvel jelentik, hogy Kardos Albertné Szobotka Paula a szerető hitves, önfeláldozó anya, jó gyermek, hűséges testvér és szeretett rokon élete 25-ik, boldog házassága 6-ik évében hosszas, kínos szenvedés után f. évi február 2-án elhunyt. A megboldogultnak hült tetemei a Margit-utca 14. sz. házból fognak f. évi február 3-án d. u. 3 órakor az izr. vallás szertartásai szerint az örök nyugalomnak átadni. Aldás emlékére! Szeged, 1896. február 2-án.

Betörés a Sirály-utcán. Az éj nevezetes eseményeihez tartozik az a betörés is, melyet a Sirály-utczán Szekeres Jánosné lakásán követett el ösmeretlen tettes. Az asszony, az utca felől eső szobában alszik,

melynek az utczára két ablaka nyílik. Az elmúlt este Szekeresné a szokott időben tért nyugalomra. A hálószoba az udvar felől be volt csukva, valamint az ablakok is. Reggel Szekeresné arra a kellemetlen felfedezésre ébredt fel, hogy az utczai ablak egyik szárnya nyitva s a szobában minden a legnagyobb rendetlenségben van. Figyelmesebben körül nézett a szobában s ekkor a rendetlenségen kívül még mást is vett észre. A szobában nagy mennyiségben lévő ruhák legnagyobb része hiányzott, a székény fiókja ki volt nyitva s abból összetakarított pénze, hatvan forint szintén hiányzik. Szekeresné azonnal jelentést tett a rendőrségnek, mely a vizsgálatot nyomban megkezdte. Konstatálták, hogy a tettes az utczára nyíló ablak szárnyának felfeszítése után jutott be a szobába s ott észrevétlenül kutathatott át minden szekrényt, mit megkönnyített az is, hogy Szekeresné nem bír a legjobb hallással s így nem vette észre a tolvaj által a szobában okozott zajt. A vizsgálat eddigi adatai azt látszanak igazolni, hogy a betöréses lopást a helyi viszonyokkal ismerős egyén követte el. A vizsgálat tovább foly.

A veres-kereszt-egylet bálja. Az országos érdekű s humanus céljaiban általánosan ösmeret vereskereszt-egylet debreczeni fiókja e hó 8-án tartja meg bálját a „Bika” szálloda dísztermében. A meghívókat a mulatságra szétküldötték s a páholyjegyek Zádor Lajos főtéri üzletében kiválthatók. A mulatság fényesnek s sikerültnek ígérkezik, s mint halljuk, a vidékről is számosan fogják felkeresni. Amulatságsikerét a rendezőségnek az a díszes névsora is biztosítja, mely a meghívókon olvasható.

A királyné magyar ruhában. Erzsébet királyné, Magyarország nagyasszonya Cap-Szt.-Martinból, a hol most tartózkodik, intézkedett, hogy a koronázás évfordulóján, június 8-án tartandó nagy nemzeti ünnepélyen, mikor a királyi pár a trónon fogadja az országgyűlés két hazának hódolatát, magyar nemzeti ruhában jelenhessenek meg és e végből elrendelte, hogy magyar királynői öltözék tervezetét és mintákat terjesszenek elé.

Egységes borfogyasztási illeték. A belügyminiszter már két évvel ezelőtt megtiltotta, hogy a város az ősi jusson gyakorolt borbehozatali vámot tovább szedhesse, a mi nemzetközi vámszerződésbe ütközik. — Azóta huzódott-halasztódott ennek az ügynek a megoldása, illetve az egységes borfogyasztási illeték behozatala, a mi ellen a miniszternek nincsen kifogása. A pénteki közgyűlésnek lesz alkalma tárgyalni az idevonatkozó szabályrendeletet, amely szerint a Debreczen szab. kir. város határában termelt, valamint az idegen helyről a városba beszállított bor, városi borfogyasztási illeték tárgyát képezi, s minden bor után hectoliterenként 60 kr. illeték szedetik. Az ebből befolyó jövedelem fogja kárpótolni az eltörölt borbehozatali vámból eddig származott bevételeket.

Az izraelita hitközség köréből. A debreczeni izraelita hitközség képviselőtestülete tegnapelőtt tartott közgyűlésében dr. Popper Alajos, a debreczeni zsidóság e nagy tekintélyű tagjának indítványára lelkesedéssel igtatta jegyzőkönyvébe az izraeliták recepeziója felett való nagy örömet. Együttal elhatározta, a kormányhoz és különösen dr. Wlassics Gyula miniszterhez hálafeletinté. Érdekes határozata van az előljárásnak is a pécsi zsidó hitközség ama köriratára vonatkozólag, amelyben esatlakozásra hívja fel az összes magyar zsidó hitközségeket azon felfogáshoz, amely szerint a keresztyén és a zsidó felek között kötött egyes házasság egyházilag is megáldandó. Az előljárással valóban ügyesen tért ki a határozott állásfoglalás elől. Kimondotta, hogy az átiratot magáévé nem teheti, miután abban nincsen szó arról hogy ki adja rá az egyházi áldást a vegyes párra:

a rabbi, vagy az előljárásság. A rabbi vonakodik a vegyes házások megesketésétől nem lehet kényszeríteni, hogy dogmatikai meggyőződése ellen eselekedjék: az előljárásság pedig nincs hivatva arra, hogy eskessen. Áldást osztogasson.

Ábrányiné Wein Margit Debreczenben. A m. kir. operaház elsőrangú drámai énekesnője, Ábrányi Emilné Wein Margit asszony, kit szorosabb családi kötelékek is fűznek városunkhoz, e héten Debreczenbe érkezik. A kitűnő énekesnő ez alkalommal fel fog lépni a zenekedvelők körének hangversenyén, ahol néhány dalt énekel.

A vonat kerekai alatt. A vasuti gépjavitó műhelyhez vezető vágányon az éjjel 11 óra után Gombás János kocsi-rendező egy iszonyuan szétroncsolt emberi test darabjait találta kocsi-találás közben. — Szétszórva heverték a véres sineken és a sinek mellett az egyes testrészek: koponyacsontok, agyvelő darabok, nyelv, bárányszőr-sapka, csizma-sarok. — Az eléktelemitett hullán lévő mellényzsebben félfedelű ezüst remontoir zsebórárt, egy láncos gyufatartót „Békési János 1891.” felirattal és 17 krajczárt tartalmazó pénzes-tárczát találtak. Azon a sín-páron, ahol a hulla feküdt a 2412. sz. tartalékmozdonyközlekedett, melynek kerekain vérynemok voltak láthatók. Orvosi vélemény szerint öngyilkosság esete forog fenn. A hullát köz-kórházba szállították, a hol a műhelyen dolgozó munkások Fegyver János bárán-di születésű, nős kisegítő munkást ismerték fel benne.

Köszönetnyilvánítás. A „Debreczeni Ellenőr”, „Debreczeni Reggeli Ujság”, „Debreczen”, „Debreczeni Hírlap” és „Debreczen — Nagyvárad Értesítő” tek. kiadóhivatalai az elmúlt évben a nyomdász-egylet részére díjmentesen küldött lap-példányokért fogadják a nyomdász-egylet közgyűlése nevében hálás köszönetemet. — Szabó Károly, egyleti jegyző.

Helyreigazítás. Lapunk tegnapi számában a Békési Gyula kir. tan. tankerületi főigazgató haláláról szóló tudósításunkba, a 4. oldalon a harmadik hasáb közepén sajtóhiba eszszott be. Nevezetesen az ott olvasható azon tétel helyett, hogy: dr. Weisz József törvényszéki elnöknel kérdést tett az ügy miben állása iránt stb. ez olvasandó: dr. Weisz József a törvényszéki elnöki irodában kérdést tett stb. A precizitás tekintetéből kiigazítjuk.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Miklós Gyula felmentése.

Budapest, február 5. A hivatalos lap közli Miklós Gyula fölmentését a főispánságtól.

A t. Házból.

Budapest, február 5. A képviselőház mai ülésében a belügyminiszter Jakubovszky kiutasítását indokolta, ki uralkodik és tőkepenzesek kiirtására bizottságot akart szervezni, mely kisorsolta volna azt, aki a millenniumi kiállításra az első bombát vesse. Beöthy Akos erre azt jegyezte meg, hogy ez csak korecsmai beszélgetés. Perczel zajos helyeslés, éljenzés mellett vágta vissza, hogy a revansolókat nem a merényletek után, de azok előtt kell ártalmatlanná tenni. Néhány felszólalás után a belügyi költségvetés vitáját befejezték. (Eljenzés jobb felől) Következet a kultusz-budget, melyet Fenyvessy Ferencz ajánlottelfogadásra. Wlassics miniszter kifejtette álláspontját a kongrua és a kath. autonomia ügyében, jelezvén, hogy a kormány megvalósította mindkettőre nézve tett ígérteit. Az egyházak segélyezését pedig fokozatosan keresztülviszi törvény útján, de csak a papi fizetések kiegészítésével. (Zajos helyeslés.) Vajay páter az anyakönyvvezetők tulkövetelése, Várady Károly pedig az országos képtár igazgatójának, Pálszky Károlynak ügyében interpellált.

Mulatság.

* **A Fillér-egylet tea-estélye.** A debreczeni evang. „fillér-egylet” február hó 18-án, kedden az „Arany-Bika” dísztermében jótékony célú zártkörű tánczvizsgálommal egybekötött tea-estélyt rendez. Belépti-díjzsemélyenként 2 frt. Család-jegy 4 személyre 6 frt. Ez összegbe az e célra felkért fiatal hölgyek által felszolgálaló tea- s hideg ételek ára is bele van számítva. Páholy jegy 2 forint. A páholyba lépőknek személy-jegyet is kell váltaniok. Kezdeté 8 órakor. Jegyek előre válthatók: Benyáts Emil, Buzágh János, Szent-Királyi Tivadar, Zádor Lajos urak üzleteiben és az estély napján a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak.

Derecskei élet.

Mozgalmas élet van Derecskén. Tényleg színészek is vannak, a kik jól játszanak, de vannak a mindennapi élet színpadán játszó színészek, a kik lehet, hogy csak egy ideig, még jobban játszáknak szerepeiket. Mutatnak a könnyen hívő embereknek olyan érzelmeket, melyekről el lehet mondani: nem mind arany, a mi fénylik.

Vasárnap, f. hó 2-án délután a polgári körben tisztújító közgyűlés volt. Ennek a körnek 20 esztendőn keresztül Biró Antal ev. ref. lelkész volt az elnöke, a ki most, egyesek részéről történt, talán nem is egészen korrektek eljárás miatt — az elnökségre többé nem reflektált. Pedig hát ő volt az, a ki ezt a kört biztos alapra helyezte s a kinek eddigi vezetése alatt mindenek rendben folytak; mindezek elismerésül a színté fanatizált emberek is egyhangulag elfogadták az újonnan választott elnöknek amaz indítványát, hogy a volt elnöknek az egylet körül szerzett érdemei jegyzőkönyvben megörökíttessenek. Rászolgált, megérdemelte, megillette.

A gyűlés további folyamáról szólva, el lehet mondani, hogy az egyes emberek valóban exaltálva voltak. Egy kör tag, a ki pedig vezetésre van hivatva, midőn meglátta, hogy a kör ügyei iránt való érdeklődésből uri emberek is részt vettek a közgyűlésen, mintegy önfeledten így kiáltott: nem kell ide okos ember! Ugyan, ugyan, mondhat-e ilyet a mi meglehetősen nyugodt kedélyű, rendes mérsékletű népünk közül valaki, ha az, közönségesen fejezve kimagunkat, beugratva ninesen. Oh nem engedné magát a kvalifikált emberekkel szemtől-szemben annyira elragadtatni. Nos tehát, megejtetett a választás. Minden tisztviselő, mint a választmány minden egyes tagja egyhangulag választott meg. Elnökké: Zákány Lajos, al-elnökké: Uray Gyula, jegyzővé: Bence Péter, ügyészszé: Szép Sámuel, könyvtárnokká: Szabó József, Horváth István, háznagygyá: Gulyás Károly, választmányi tagokká: Dr. Szabó József, Tóth Lajos stb. választattak meg.

Most következett aztán egy alelnöki programféle beszéd, a mely lehetett szép és lelkesen előadva, de a hatásadászat mellett még arra is való volt, hogy a különben most is eléggé izgult kedélyeket még ingerültebbekké tegye. Miután a megválasztott alelnök elmondta, hogy ő ezen megtiszteltetést nem kereste, nagy pathoszszerű elszavalta, hogy a polgárság részéről jövő ezen bizalmat elfogadja először különösen azért, mert hiszen ezen választással kimondta a polgári kör azt, hogy az egyenletlenséget, vizsalyt már esirájában el akarja fojtani kebelében (?) nehogy oda jusson ezen kör is, a hova jutott a keresztény iparos-kör és a kaszinó, t. i. a szakadáshoz és vajha rossz próféta, legyen a kaszinó még a bukás örvényének széléhez is (?); elfogadja másodszer különösen azért, mert újabb városunkban egy mozgalom indult meg a tanítótestület, különösen pedig annak egyik-másik tagja

ellen; megindult a hajsza azok ellen a férfiak ellen, a kik ilyen, meg olyan hasznos, becsülésre méltó tagjai a társadalomnak.

Ugyan édes alelnök ur, nem tudja-e, hogy a próféták kora már lejárt? és azt meg tudja meg, hogy azok, kikről nagyszabású beszédében megemlékezett, azt a tanítótestületet, azt a tanítótestületet, mely minden művelt, sőt egyszerűen jóra való gondolkodásu embernek felfogása szerint oly lényeges, messzeható, becses munkát végez, bántani kicsinyelni egyáltalán nem akarják és nem is fogják. Hogy a tanítótestületnek egyes tagjairól, azok társadalmi téren való mozgolódásáról, hogy ítélnék, az már más kérdés. Egy osztálynak nem minden tagja egyforma. Hanem az az alelnöki beszéd, — a melynek otthelye sem volt, — a mikor egyéb társadalmi osztályt azok előtt a különben romlatlan gondolkodásu emberek előtt, mintegy egymásra uszítja, — vajjon nem áldatlan munkát végez-e? Oda állítja elébök a tanítótestületet, mint üldözött hélotákat. Boesánat, ez nem úgy van. Kérem a bántalmazott ember iránt az emberi szívből szármaló gerjed, a mely esetleg meggondolatlan cselekedetre ragadja a illetőket. Ki hinti el a vizsaly magvait? Nyuljon mindenki kebelébe s azután szónokoljon. Nem jó a tüzzel játszani, mert éget az s a meggondolatlan, vagy tulbátor ember előbb-utóbb magát sebei meg vele. A mi végül a kaszinót illeti, soha se aggódjék az iránt prófétáló alelnök ur, megél az a maga emberségéből s legkevésbé sem fél a tönktől.

Mindenütt hallom emlegetni a milleniumot. Nemzetünk életében az 1896. év el is van már keresztelve treuga deinek. Keressük hát a szeretet összekötő kapcsolatait és ne a gyűlölködés elválasztó mélysegeit áskáljuk. Férjünk meg mindannyian a bennünket megillető határok között, mert ellenesetben nem rendes kerékvágásban folynak a dolgok. En ezzel az ügygyel végeztem. A valót mondtam el. D.

Agglegény-adó.

Hej, a szerbek, a szerbek mégis csak tul akarnak tenni rajtunk! Belgrádi hírek szerint ugyanis egy csomó honatya törvényjavaslatot terjesztett a skupstina elé, hogy rójjanak adót az agglegényekre.

Meg is szavazta volna — talán — az odavaló t. Ház ezt a badar indítványt, de bizony közbeszóltak a szép szerb menyecskek s kimondták, hogy nem engedik törvényerőre jutni ezt a javaslatot.

Csodálkozotok ugy-e magyar menyecskek és lányok, hogy a szerb honleányok agítottak az agglegény-adó ellen, de hát meg van ám annak a maga bibije. Ha nem haraguzotok meg érte, hát kimondom, hogy ti sem tennétek kevesebbet, mint a mit ők tettek!

Bizony furcsa is volna, ha nálunk is indítványnyal lépne egy csomó honatya a t. Ház elé, hogy hozzon törvényt az agglegény-adóra nézve.

Két pártra szakadnátok rögtön szép magyar honleányok és ti agítálnátok legjobban a törvényjavaslat ellen és mellett.

Mellette volnának a leányok és ellene az asszonyok.

Bizony-bizony kimondom azt is, hogy ha az ellenzék komolyan megakarná buktatni a Bánffy-kormányt, ez lenne a legjobb eszköz arra nézve, mert ha egyszer a nők is beleavatkoznának a politikába, mint a hogy ebben az esetben mulhatatlanul megtennék — akkor nem birna velük a t. Ház többsége.

A leány-párt szervezkedne országosan s lenne nagy kelete a esóknak. Mert feltételezem a mi szép leányainkról, hogy ilyen édes

eszközökkel igyekeznének kapacitálni a képviselő bácsikat, hogy szavazzák meg a javaslatot.

Néki ez nagy előny volna — tagadhatatlanul. Évenkint 50 perezenttel kevesbednék a vén lányok száma, ami magában véve nem megvetendő dolog.

Az asszony-párt szintén ezres bizottságot küldene ki, amely hivatva volna a képviselőházat arra hangolni, hogy ne szavazzák meg a törvényjavaslatot.

Az ok az volna, hogy ők sajnálják megadóztatni a férfinemet azért, mert nem akarja lenyügözni magát a gyöngébb nem járma alá, de a lóláb — amely kilátszana a propaganda köpenye alól — bizonyára az lenne, hogy a fiatalabb menyecskek sajnálnák megházásítani a fiatalabb agglegényeket; mert hisz ha minden ember férj volna, ki udvarolna nekik.

Ugy-e kérem, hogy ilyenformán nem lesz az agglegény-adóból semmi.

Adakozások a nőegylet javára.

Szallár Ferenczné és Muraközy Róza urnók gyűjtése.

Stenezinger Károlyné 2 frt, N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., Kupferné 50 kr., Dr. Balkányiné 50 kr., Halász Izidorné 50 kr., Dr. Szántayné 1 frt, Klein Lajosné 50 kr., Törő Imréné 50 kr., Fábian Lajosné 1 frt, Orbánné 1 frt, Nagy Gábor 50 kr., Peleskey Józsefné 1 frt, Varga Józsefné 50 kr., Térei Józsefné 50 kr., özv. Király Imréné 1 frt, Sánta Györgyné 50 kr., Dr. Kalmár Barnáné 1 frt, özv. Zagya Imréné 1 frt, özv. Servei Pálné 10 kr., K. Tóth Sándorné 50 kr., Nagy József 20 kr., özv. Szikszay Istvánné 1 frt, Bereczky István 50 kr., Egy valaki 50 kr., Sas Béláné 1 frt, Schlezák Vinczené 1 frt, Balázs Ödön 1 frt, Lichtblau Sománé 1 frt, Dr. Borbély Imre 1 frt, özv. Dobray Istvánné 1 frt, Nagy Gábor 20 kr., Valaki 10 kr., Szél István 10 kr., Jánossy 1 frt, Kernáts Gyula 50 kr., Erdely Gyuláné 50 kr., Nasch és Ungar 50 kr., Megyaszi Sándor 1 frt, Ziehermanné 50 kr., N. N. 30 kr., N. N. 50 kr., Stahl Gézané 1 frt, Petrovicsné 50 kr., Dobsorbné 1 frt, N. N. 20 kr., N. N. 10 kr., N. N. 20 kr., Strausz János 1 frt, Keiner és Schvarecz 1 frt, Dr. Kentzler 1 frt, Péter Pálné 50 kr., N. N. 50 kr., Knoll Rudolfné 2 frt, Foltényi Vilmosné 1 frt, N. N. 50 kr., Boczkóné 1 frt, Bay Ferenczné 1 frt, Otrokoeci V. Jánosné 50 kr., özv. Balázs Sándorné 1 frt, gr. Kornizsné 2 frt, Révész Bálintné 2 frt, Margó Zelma 2 frt, Valaki 30 kr., Vilmos Ferenczné 1 frt, Szabó Miklósné 1 frt, Hajdu Gyuláné 1 frt, Hajós Elekne 50 kr., N. N. 25 kr., Fűvessy Gyuláné 50 kr., Mayer Béláné 20 kr., Illésy Gyuláné 50 kr., Bajnóczy Valéria 20 kr., Fodor Józsefné 1 frt, Horváth Jánosné 1 frt, Szücs Kálmánné 1 frt, Kovács Mihály 1 frt, özv. Kolbenheyerné 1 frt, Abafy Jenőné 1 frt, Borus Mihály 30 kr., Bartókné 50 kr., Kiss Imréné 50 kr., özv. Rác Andrásné 1 frt, Gógán Károlyné 30 kr., Szabó Ferenczné 1 frt, N. N. 30 kr., ifj. Novelli Edéné 50 kr., Náday Rezsőné 1 frt, N. N. 50 kr., Szabó Kálmánné 50 kr., Szilágyi István 20 kr., N. N. 10 kr., P. J. 20 kr., Géder Mihályné 20 kr., H. J. 20 kr., Kovács Lajosné 1 frt, Szombathy 30 kr., Böszörményiné 20 kr., Mayer Adolfné 1 frt, Sepsy Pálné 50 kr., N. N. 50 kr., Pellett Sándorné 1 frt, Szinay Gyuláné 1 frt, Varjas Istvánné 1 frt, Liptay Miklósné 3 frt, N. N. 50 kr., Eggman J. 20 kr., Soltész Istvánné 1 frt, Antonovics 50 kr., Kálmánczheyné 1 frt, Bartha Béláné 1 frt, Nagy Ferenczné 1 frt, Kálnayné 20 kr., Juhász Józsefné 50 kr., Korpásy Dánielné 1 frt, Tóth Mihályné 50 kr., Horváth István 50 kr., Kéki Sándorné 2 frt, N. N. 20 kr., Nagy

Sándor 30 kr., Hornyák Andrásné 50 kr., Kőrösy Jánosné 50 kr., Oláh György 50 kr., N. N. 50 kr., Püspöki 50 kr., Nagy Lajos 20 kr., Prunyi 50 kr., Molnár Ambrus 30 kr., Polgári András 1 frt, Kovács András 10 kr., Péntek Istvánné 1 frt, Kállay József 50 kr., Ujváriné 20 kr., Budaházy Janka 20 kr., Polgári Mártonné 50 kr., Baróthy István 20 kr., Gergely Antalné 50 kr., Juhász Istvánné 30 kr., özv. Liptay Gáborné 1 frt, Deák Istvánné 50 kr., Ménes Andrásné 50 kr., N. N. 50 kr., Bisotka Istvánné 1 frt, Bige Sándor 50 kr., Vidoni 1 frt, Szatmári Péter 1 frt, Solymossyné 50 kr., Roncsikné 30 kr., Nagy Lajosné 30 kr., Tarcsinszky Ilona 30 kr., Tökés Imréné 50 kr., Srájemné 50 kr., Nánássy Lajosné 1 frt, Kovaliczkyne 1 frt, Dusa Istvánné 50 kr., Balogh Imréné 1 frt, Kardos Istvánné 1 frt. Összesen: 107 frt 45 kr. Id. Novelli Edéné 1 véka rozs, Bácsi Lászlóné fél véka bab, Böszörményi Pálné dió, Bihari Istvánné fél véka buza, Csurka Jánosné tengeri, Szücs Istvánné tengeri, Polgári Andrásné hurka, Nagy József 1 véka buza, Retezárné tepertő, Deák Józsefné tengeri, Czobor Károlyné mézeskalács, Mayer János ruhánemű, Balogh Zsigmondné 3 klg. szappan.

CSARNOK.

A ki boldog volt.

Irta: Merk E. 22.

Fordította: Popper Dezső.

— Nem, Julia — szakítá félbe a báró — ne szóljon arról egy szót sem. A sors megadta nekem azt a megvető feleletet kérdéseimre, mely ajkamon lebegett. Annak a vakmerőnek, mely ifjú reményeket táplált, már készen állott a csapás, a mely őt színlődő öreggé, nyomorulttá tette. — Nyujtsa kezét és bocsásson meg, hogy az elmúlt szép álmokat elbeszéltem kegyednek — egy öreg ember álma.

Julia szó nélkül nyujtotta oda mindkét kezét és megfeszített pillantásokat vetett a teljesen ősz fejre. Mily megközelíthetetlen büszke embernek látszott azelőtt, míg most mily alázatos, esdeklően néztek szeméi. Julia mély, komoly hajlamot látott a beteg arcvonásain, hajlamot, a mely a lázat és fájdalmat nem zavarja, csak a lemondás teltebbé tette azt, de az a fájdalom szerelem növelte még azt a vihart, mely oly régen elfojtotta szívét, és a mely még nyugtalanabbá tette őt, a gvászos, fiatal asszonyt, mint annakelőtte.

* * *

Több hét mult el azóta. Hideg, őszi szél fúj a hegyek felől. A báró fűtött szobájában ült, míg Matild énekelt neki, hogy szórakoztassa, régi dalokat, melyeket olyan nagyon kedvelt. De az a mélabus hang, mely a beteg nyugalmát kellett, hogy fentartsa, Juliát nyugtalan vágyódóvá tette, úgy, hogy ki kellett mennie a levegőre. A fiúcskák Rueda nyaralójában voltak látogatáson; átküldött egy eselődöt, hogy hozza vissza őket és lement, a gyermekeket várva, a tó partjára, hol le és fel sétált, nézte az éjszaki szél által felesapott viz hullámain, melyek nagy erővel csapkodták a partokat. Talán remélte, a nélkül, hogy önön magának bevallotta volna, Ruedával való találkozását. Már régen nem beszélt vele; úgy volt ő vele is, mint a tóval, melyet valahányszor megpillant, mindannyiszor sötét borzalom szállja meg lelkét, de azért mégis vágyódik hozzá, akarata ellenére, mintha egy láthatatlan hatalom erőszakolná rá.

Nagy meglepetésére a leány egyedül tért vissza.

Azt mondta, hogy a fiúcskák künn vannak a tavon, csolnakáznak.

— Az Isten szerelmére! — mondá

Julia kétségbeesetten — Csak tán nincsenek egyedül? Ugy-e, Rueda ur velük van?

— Rueda ur elment a kocsijával — volt a felelet — és az ő távollétében egy a nyaralójában jelenleg időző fiatal rokona kedvet kapott a csolnakázásra. A szolgálfiyelmzettette ugyan a fiatal embert, mivel nem ismeri a vizet, de nem hallgatótt rá.

Julia alig hallotta már, hogy mit beszélt a leány, felsietett egy magaslatra, honnan nagy távolságra körül lehetett tekinteni a tavat és megis pillantotta a „Szélvihart“, Rueda világos vitorlás csolnakát, a mint a hullámokon vergődött.

Ott künn, a haragos vizen volt gyermeke, az egyedüli, a mit tulajdonának nevezhetett, egy idegen könnyelműségének odadobva. A szél süvítése, a hullámok csapkodása, a mit még az előbb olyan örömmel hallgatott, most egyszerre borzalmasan, ellenségesen hangzott feléje. Levette válláról a kendőt és azzal integetett; de a gyermekek nem látták a jelt, vagy az a merész fiatal vitorlázó nem akarta meglátni, mert a csolnak mind messzebb hatolt, a dühöngő szélvésznek kitéve.

Julia ismét lesietett a magaslatról, közel állott a parthoz, oda, a honnan sötét alakját könnyebben ki lehetett venni és karjával integetett, majd elkezdett kiáltani, de a szélvész más irányba vitte hangját.

Mind erősebben látszott a szélvihar dühöngeni; ez már nem volt nyugati szél, hanem valóságos vihar. Óriási nagy szürke csuesokban verődtek a hullámok a parthoz, olyan erővel, hogy a habok felesaptak magasra a levegőbe és tajtékzó széles cseppekben hulltak ismét alá.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

* **Vállalkozók figyelmébe.** A m. kir. államvasutak debreczeni üzletvezetősége a perecsenyi telítőtelep részére 1896. évben szükséges telítő anyagok u. m. 250000 drb horgonyozott vasból készült talpfajelző szeg, 1600 drb. mmázsa sósav és 400 mmázsa horgonyhulladék szállítása iránt nyilvános pályázatot hirdet. A szabályszerűen kiállított ajánlatok 1896. évi február 28-án déli 12 óráig nyújtandók be a debreczeni üzletvezetőség I. osztályánál, a bánatpénzek 1896. február 27-én déli 12 óráig teendők le vagy küldendők posta útján ezen üzletvezetőség gyűjtőpénztárába. A részletes pályázati feltételek és a szállításra vonatkozó egyéb tudnivalók a nevezett üzletvezetőségnél megszerezhetők.

Sertés piac.

Budapest, február 4.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgon felüli súlyban) — krtól — krig. Öreg közép (páronkint 300—400 klg sulyban) — krtól — krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgon felüli súlyban) — krtól — krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 klg. sulyban) 47 krtól 48 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgig terjedő súlyban) 43 krtól 45 krig. **II. Magyar szedett:** Nehéz (páronkint 280 klgon felüli súlyban) 45 krtól 46 krig. Közép (páronkint 220—280 klg. suly) 44 krtól 45 krig. Könnyű (páronkint 220 klgig terjedő súlyban) 43 krtól 44 krig. Sertéslétszám: 1896. évi febr. hó 2. napján volt készletben, 34241 darab. 1896. évi február hó 0—3-dik napján felhajtott — darab 1896. febr. hó 3-ik napján elszállított 1097 db. 1896 évi febr. hó 5-ik napjára maradt készletben 33144 db. Hízott sertés forgalom változatlan.

Debreczeni Városi Színház.

Idénybérlet 103. sz. Páratlan bérlet 103 sz.

Ma, szerdán, 1896. február 5-én

A nők barátja.

Színmű 5 felvonásban. Irta: Ifj. Dumas Sándor. Fordította: Kürthy Emil. (Rendező: Hevesy G.)

Holnap, csütörtökön, 1896. február 6-án

páros bérletben:

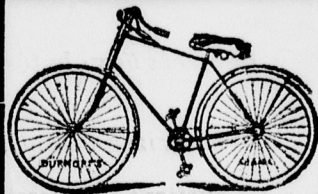
A kis molnárné.

Operette 3 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Konez Ákos.

Miért

nem adhatok én

Singer családi varrógépet 25 forintért

Karikahajós varrógépet 55 „

mert nálam, csakis

jó minőségű és kiállítású varrógépek

kaphatók.

Nagy raktár azon országos hírnévnek örvendő „Dürrkopp“ karikahajós, Vibrating-Schuttle, eredeti Phönix és Singer varrógépekben.

Nagy választék tűk és képekben.

DEBRECZEN, **DEUTSCH EDE** DEBRECZEN, Hatvan-utca. Hatvan-utca.

Előő r. debreczeni varrógép- és kerékpár javító-műhely.

99—25—23

Törvényes iparral.

MEGHIVÁS.

A debreczeni „Takarék- és Hitelintézet Részvénytársaság“
t. részvényesei

a folyó 1896. évi február hó 23-án délelőtt 10 órakor
az intézeti ház üzleti helyiségében (Csapó-utca 335/6. sz. a.) megtartandó

XXII. évi rendes közgyűlésre

azon figyelemmel hívatnak meg, hogy szavazati jog gyakorlására csak oly részvényesek jogosítvák, kiknek nevei a közgyűlés előtt legalább 30 nappal a részvénykönyvbe bevezettek.

TÁRGYAK:

1. Az igazgatóság által az 1895 év. őli betérjesztett üzleti jelentés, valamint a felügyelő bizottság jelentésének tárgyalása; a mérleg helybenhagyása, illetőleg megállapítása, a nyereség felosztása, az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása.
2. Az alapszabályok értelmében két kilépő, egy lemondott igazgatósági és egy lemondott felügyelő bizottsági tag helyének betöltése, továbbá két felügyelő bizottsági póttag megválasztása.

Az igazgatóság.

Az évi jelentés, mérleg és az erre vonatkozó adatok a közgyűlést megelőző 8 nap alatt az intézet helyiségében az üzleti órák alatt megtekinthetők. 102-1-1

Árverési hirdetmény.

A debreczeni Ipar- és Kereskedelmi Bank megkeresésére, a Banknál 4218, 4216, 4213, 4208, 4207, 3751, 3655 3530, 4072, 4251, 4070 3225, 3626, 4242, 3653, 3749, számok a gtt elzalogosított, de lejáratkor ki nem váltott áruk és esztendőműk, ékezetek, — a Banknak Debreczenben Piacz-utca 1829 sorszám alatti üzleti irodájában **1896. évi február hó 11 én d. u. 3 órakor** megtartandó nyilvános árverésen közbenjöttömmel el fognak adani.

Vevő köteles a vételárat azonnal készpénzben kifizetni.
M-ről értesitem a venni szándékozókat.
Kelt Debreczenben, 1896. évi február 3-án.

Dr. Pallay M. Béla

mint a debreczeni kir. közjegyzői kamara 244/1894. számú rendelvényével,
Paksy Imre debreczeni kir. közjegyzőnek kirendelt helyettese.

101-1-1

OROSZ SZÉPÍTŐ különlegességek

G. RIES.

Orosz császári udvari szállító.

**Venus-
Crème**

bőrkonzerváló szer.

Moszkva—Bécs.
V., Laurenzgasse 3.

Egészségügyi hatóság
által
megvizsgáltatott,

Kittinő, teljesen ártalmatlan cosmeticum kiváltképen hasznos a bőr zsírfénye és érdessége ellen; a bőrt váltó fehérré varázsolja, a ráncok és redők képződését megakadályozza, és megőrzi az arczin fiatalos frissességét. A „Venus oréme“ nem tartalmaz semmi zsírt és nem tartalmaz anyagot, azért soha nem avasodik s az év és nap bármely szakában minden ártalom nélkül alkalmazható. **Ára 2 frt.**

„Eugénie folyópép“ mirtus-virágokból az arczin szépítésére s a virágzó, úde arczin állandó megőrzésére. Ugy az arcznak és nyaknak, mint a kéznek és karoknak gyönyörű lágyagot és márványszerű tisztaságot kölcsönöz; a bő minden érdességét és foltosságát megszünteti. **Ára 2 frt.**

Eugénie vörös folyékony arczenőcs teljesen ártalmatlan. Az ajknak, arcznak és füleknek szép természetes rózsaszín kölcsönöz; világos fény mellett is természetes színben tűnik fel s 3 napig is tapadva marad a bőrön.

„Eugénie hintőpor“ fehér, rózsaszín és krém színben, tartósan észrevétlenül tapad, s a bőrnek természetes lágyagot és üdösséget kölcsönöz. **Ára 1 frt 20 kr.** — Pamaocsal együtt 1 frt 50 kr.

„Trioxen“ kittinő hajnövesztőszer; erősíti a hajgyökereket, teljesen megakadályozza a korpaképződést. **Ára 1 frt 60 kr.**

„Nigritine végétale“ hajfestő fekete és barna. A haj ezen szerrel festve 6 hétig is megtartja a színét és teljes lehelten a műle, es festést természetes színtől megkülönböztetni. **Ára 3 frt 50 kr.**

Folyékony kaukázusi bajuszpedró a bajusz őröslésére és épentartására. A bajusz felsütése nem szükséges, a nélkül is mind a bajusznak a kívánt forma adható. **Ára 75 kr.**

FŐRAKTÁR DEBRECZEN:
Szent-Királyi Tivadar
97-25-5 műpar-áru raktárában.

CACAO-VERO

olajmentes, könnyen oldódo
Cacao, legfinomabb fajta.

Csokoládék

elismert legkitünőbb minőségek

HARTWIG és VOGEL
Bodenbach

Kapható a legtöbb cukrászdában,
fűszer-, csemege- és gyógyfű-kereskedő-
sekben. 18-69-11

Orvosi tekin élyek által kintinők elismert

Rheuma-szesz

rheuma, köszvény és minden testi fájdalom
elleni biztos hatású külsőleg alkalmazandó
gyógyszer.

Ára 1 korona.

Kapható: **Widdor Gyula** gyógyszerész-
nél S.-A.-Ujhelyen ezeltt Kis-Szebenben,
Főraktár Budapestén **Török József** gyógy-
szerésznél

Debreczenben, dr. Rotschnek V. Emil és
Tóth Béla urak gyógytáraiban.

Fog- és fejfajás
30-10-5 5 perc alatt gyógyul.

Báli

és minden alkalomra való
meghívók, elegáns kiállítá-
tásban és olcsó áron
kaphatók

a **CSOKONAI**
nyomdában.

SARG-féle elismert nélkülözhetlen
fogtisztító-szer

sok **MILLIÓ**-szor
kipróbált s jónak talált, fogorvosok által
ajánlva, mint legjobb szer
a fogak épen tartására és szépítésére.

Mindenhol kapható.

98-30-11